

разбутва направеното ѝ и да се недава подозрѣние за таква работи, щото нѣмаше какво да стора, подчинихъ се съ бѣдъ на заповѣдта ѝ, като ѝ казахъ: че ще дойде време да се кае за поискваннено на паритѣ ми. Послѣ почнахъ да си пригледвамъ книгитѣ, избрахъ по добритѣ и ги принесохъ въ другата стая ужъ, като на по безопасно мѣсто, извършихъ туй, излѣзохъ къмъ края, срѣщамъ се съ другитѣ си братия Димитра, Ганча, Иванча, *) които са занимавахъ съ землѣдѣлие въ село Гьокпала; та се прѣбиратъ и тѣ съ всичкото си имъщество и добитъкъ, гдѣто стоварихъ си колята въ двора и излѣзохъ пакъ да прибератъ и докаратъ добитъка си по близо до града край него. Оставихъ ги безъ да се разговорямъ на дълго, като напомнихъ само на по-големия си братъ Димитра да не тегли колята въ двора, а къмъ Казанлъшкиятъ пѣтъ; защото както виждамъ опасността е неизбѣжна, та и тукъ можатъ на свари Турцитѣ, щото ако си на отворено, ще глѣдашь съ бѣгъ да се отървешъ по той не ме послуша, а азъ си тръгнахъ къмъ Казанлъшкото шосе да ида да пообиколя има ли да дожда вонска или не отъ Дервенскиятъ базъ. (Тѣй се казва проходътъ на Сръдна-Гора между Стара Загора и Казанлъкъ.) — Отидохъ на Бадемлика, видѣхъ, че людиетѣ се бѣхъ растичали на самъ на тѣй, безъ да разумѣя причината на това, а покрай тѣхъ Русски войски товарни коля съ сайдѣци на патрони и други тѣжки вѣщи вкарвахъ въ града съ голѣмъ крѣсъкъ и викахъ да имъ се покаже пѣтъ за да пристигнатъ по-скоро, а пакъ други ги искарвахъ на вѣнъ, нерезбрано смущение бѣше станало часа 9¹/₂ — 10 по тур.

Въ това време бѣше духналъ единъ голѣмъ вѣтръ отъ сѣверъ къмъ югъ, който влѣчещи и дигаше прахътъ на горѣ на долу, щото ходеняето бѣше мъчно на животни и человекъ. Като видѣхъ бурата че излѣзе, тръгнахъ подиръ колята, до нѣидѣ вървѣхъ съ тѣхъ. а послѣ се от-

*) Ний сме всички 5 братя, 4-мата отъ единъ баща, а отъ двѣ майки; 3-мата отъ една майка, а отъ двама бащи, та само братъ ми Андоъ Ивановъ е отъ другъ баща.